

РЕШЕНИЕ

№ 1945

гр. София, 22.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10124** по описа за **2012** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 18.07.2012г. по НАХД № 24775/2011 г. на Софийски районен съд (СРС), НК, 94-ти състав, е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-953 от 03.09.2011г. на Заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗК [фирма], представлявано от К. Р. и Н. Г. К. е наложена „имуществена санкция“ в размер на 20 000 лв. на основание чл.317, ал.3, вр. ал.1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Заместник председателя на КФН, с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно. В с.з. чрез процесуалния си представител юрк.С. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба ЗК [фирма], редовно призован в с.з. чрез процесуалния си представител адв. Дъбов изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Костов изразява становище за неоснователност на жалбата и предлага да се потвърди решението на СРС.

Административен съд - С.-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, тя е основателна.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП по делото са събрани от СРС писмени доказателства, съдържащи се в административно-наказателната преписка.

Въз основа на събраните доказателства съдът е приел, че при издаване на НП административно-наказващия орган е допуснал съществено нарушение на процесуални правила, а именно допуснал непълноти, неясноти и несъответствия, които са съществени респ. са нарушили правото на защита на ЗК [фирма]. На първо място, районният съд е приел, че както в АУАН, така и в НП липсва уточнение каква всъщност е невярната информация, която застрахователната компания е подала за процесната застрахователна полица, подадена по електронен път на 27.12.2010г.

От друга страна въззивният съд е приел, че е допуснато несъответствие между датата на нарушението посочена в акта- 27.12.2010г. и датата на нарушението, посочена в НП – 27.12.2011г. Този извод на съда настоящата инстанция намира за неправилен и необоснован, тъй като видно от фактите по делото, вкл. и всички предоставени доказателства, безспорно се установява, че административно – наказващия орган е допуснал техническа грешка в изписване на годината, което не представлява толкова тежък порок, водещ до отмяна на НП на това основание.

Неоснователен е и извода на съда, че както в АУАН, така и в НП липсва пълно, ясно и точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, както и за липса на ясно и недвусмислено посочване по какъв начин е предоставена невярната информация.

Направеното в АУАН и НП описание на нарушението е годно да изпълни процесуалната си функция-да очертае предмета на доказване в административно-наказателното производство. В НП ясно е записано, че нарушението се изразява в представянето на невярна информация относно комбинирана застрахователна полица № 05-5-1101001126J, а именно че същата е сключена на 24.12.2010 г., като е констатирано наличието на очевидна поправка на посочената от застрахователя дата – 23.12.2010г.,

За надлежното описание на нарушението е достатъчно да бъдат посочени номера на съответната застрахователна полица и каква точно е невярната информация, която е предоставена от съответното застрахователно дружество във връзка с осъществяването на застрахователен надзор, което в разглеждания случай е изпълнено, поради което не съществува неяснота относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението и в какво се изразява то.

Предвид събраните в хода на съдебното производство доказателства посоченото в НП нарушение по чл. 317, ал.3, вр. ал.1 КЗ се явява доказано и негов автор е

дружеството-жалбоподател.

С препращащата норма на чл. 298, ал.1 КЗ е предвидено, че при осъществяването на текущия надзор от компетентните органи се прилагат чл. 18 и 19 от Закона за Комисията за финансов надзор. Съгласно чл. 18, ал.1 от Закона за Комисията за финансов надзор при осъществяване на правомощията на комисията и на нейните органи членовете на комисията, както и определените по установения в този закон ред длъжностни лица от комисията, с оглед на възложените им задачи имат право да изискват писмени обяснения, документи, включително и заверени копия от документи, данни, сведения и други носители на информация от поднадзорните лица или от други лица, за които има данни, че нарушават разпоредбите на този закон или на Кодекса за застраховането, Кодекса за социално осигуряване, Закона за публично предлагане на ценни книжа, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за здравното осигуряване и Регламент 1060/2009 както и да проверяват тяхната документация и отчетност.

Когато подназорно лице-застраховател предостави или допусне да бъде предоставена неотговаряща на обективната действителност информация във връзка с осъществяването на текущ надзор, това действие или бездействие представлява административно нарушение по чл. 371, ал.3 КЗ, където е предвидена отговорността за застраховател, който предостави или допусне да бъде предоставена невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор-имуществена санкция в размер от 20 000 лв. до 100 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление. При тълкуването на санкционната разпоредба се налага изводът, че законът не прави разлика между отделните видове невярна информация, които могат да бъдат предоставени, че отговорността на застрахователя е обективна и че именно застрахователите са носители на задължението за предоставяне на вярна информация в КФН във връзка с текущия контрол.

По изложените съображения настоящият касационен състав намира, че решението на СРС следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, по съществото на спора, с да се потвърди оспорваното НП като правилно и законосъобразно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 18.07.2012г. по НАХД № 24775/2011 г. на Софийски районен съд (СРС), НК, 94-ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление НП) № Р-10-953 от 03.09.2011г. на Заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗК [фирма] , представлявано от К. Р. и Н. Г. К. е наложена „имуществена санкция” в размер на 20 000 лв. на основание чл.317, ал.3, вр. ал.1 от КЗ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

